

ВЪ ВСАКИ ГЛУЧАЙ МОЖЕ ДА СЛ ПОНІКА ТОЧНО ПРИГЛАШАНІЕ ДАРЖАТЬ.
За стокы-ты, кон-то плащать мытарство спорадз цѣнж-тж
и траговецз-тж е долженъ да аби на мытарницж-тж избѣстіе,
кое-то да показва цѣны-ты на такыя стокы. Мытарница-та
ако види, че забѣлѣженя-та цѣна е по-долу отъ колко-то
струбать стокы-ти, има право да задѣржи стокы-ты за сметку
на мытарницж-тж, и да заплати на траговеца забѣлѣженіж-тж
отъ него цѣнж въ избѣстіе то мч из притурваніе 10 на 0/0.

§. 503. ПУБЛИЧНЫЙ ДЛЗГЗ У РОСІЇЖ. — На 1845
публичный длзгз у Россіїж взձлазаше на рубл. гр. 315,712,500.
Слѣдз 1817 Россія направи самю едину заемъ отъ банкера
Стенглица на 1842 въсѧ тօж заемъ да сл направи желѣзный
путь между Санктпетербургом и Москвою.

I. САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

(по присторуки Питера).

§. 504. САНКТПЕТЕРБУРГЪ Е СТОЛИЦА НА РУССКО-ТО
ЦАРСТВО, ЛѢЖИ ВЪРХУ РѢКѢ НЕВѢ У ФИНЛАНДСКІЙ ЗАЛИВЪ НА БАЛ-
ТИЙСКО МОРЕ; ТОЖ ГРАДЗ ИМА ЖИТЕЛИ, 470,200.

Мѣстоположеніе-то на тօж градз не може да сл почете за
распространеніе траговіїж, зачто сгвѣнь что сл прилнка рѣка
Нева, градз-тж е забиколеніз отъ многобройны лѣсове и езераз
што пристанище има прилично за голѣмы корабли; накажо ни-
како траговіко прѣимущество спорадз мѣстоположеніе-то и не
има Санктпетербургъ.

Безъ сомнѣніе никой другъ владѣтель, кой-то не бы ималъ
великорѣдпріимателій духъ, какъ-то что имаше, Великий
Петръ, не щеше да избере това мѣстоположеніе за да основае
тамъ столицж-тж на Русск-тж Дрѣжавѣ; неотстѣпство-то и